Funkcje Analityczne

na podstawie wykładu prof. Krzysztof Oleszkiewisz

autor Michał Posiadała przy wykorzystaniu nieocenionych notatek dr Wojciecha Politarczyka, Marty Kołodziejczyk oraz Małgorzaty Ciołek

Data ostatniej aktualizacji: 13 lutego 2025

1 Podstawowe informacje na liczbach zespolonych

Twierdzenie 1.1: de Movire

$$\forall_{\substack{\alpha \in \mathbb{R} \\ n \in \mathbb{N}}} (\cos \alpha + i \sin \alpha)^n = \cos(n\alpha) + i \sin(n\alpha)$$

Wniosek 1.1: Pierwiastki z 1

Dla $k \in \{0,1,2,...,n-1\}$ niech

$$w_n^k = \cos\frac{2k\pi}{n} + i\sin\frac{2k\pi}{n}$$

Tak więc w_n^k są więc pierwiastkami stopnia $n \ge 1.$

2 Ciągi i szeregi zespolone

Twierdzenie 2.1: Nierówność Cauchy'ego

Niech z_i, w_i - ciągi liczb zespolonych. Wtedy

$$\left| \sum_{k=1}^{n} z_k w_k \right| \le \left(\sum_{k=1}^{n} z_k \right)^{\frac{1}{2}} \left(\sum_{k=1}^{n} w_k \right)^{\frac{1}{2}}$$

Twierdzenie 2.2: Kryteria Porównawcze

Kryterium Weierstrassa

Niech $\sum_{n=1}^{\infty}A_n$ - zbieżny szereg o wyrazach nieujemnych. Wtedy jeśli prawie wszystkie wyrazy szeregu $\sum_{n=1}^{\infty}z_n$ spełniają nierówność

$$|z_n| \leqslant A_n$$

wówczas szereg $\sum\limits_{n=1}^{\infty}z_{n}$ jest bezwzględnie zbieżny.

Kryterium d'Alamberta

Jeśli $\limsup \left|\frac{z_{n+1}}{z_n}\right| < 1$, to szereg $\sum_{n=1}^{\infty} z_n$ jest zbieżny bezwzględnie, a jeśli $\liminf \left|\frac{z_{n+1}}{z_n}\right| > 1$, to szereg jest rozbieżny.

Kryterium Cauchy'ego

Jeśli $\gamma = \limsup \sqrt[n]{z_n} < 1$, to szereg $\sum_{n=1}^{\infty} z_n$ jest zbieżny bezwględny, a w przypadku $\gamma > 1$ jest on rozbieżny.

Kryterium Raabego

Jeżeli $\limsup n\left(\left|\frac{z_{n+1}}{z_n}\right|\right) < -1$ to szereg $\sum_{n=1}^{\infty} z_n$ jest zbieżny bezwzględnie.

Twierdzenie 2.3: Kryteria Zbieżności jednostajnej

Rozważmy szereg funkcyjny,

$$\sum_{n=0}^{\infty} f_n(z)$$

gdzie wszystkie funkcje f_n są określone na obszarze $\Omega \subset \mathbb{C}$.

1. (Kryterium Cauchy'ego) Szereg $\sum\limits_{n=0}^{\infty}f_n(z)$ jest zbieżny jednostajnie na zbiorze $D\subset\Omega$, jeśli dla dowolnego $\epsilon>0$ istnieje N>0 takie, że dla n>m>N zachodzi

$$\sup_{z\in D}|f_m(z)+f_{m+1}(z)+\cdots+f_n(z)|<\epsilon.$$

2. (**Kryterium Weierstrassa**) Szereg $\sum_{n=0}^{\infty} f_n(z)$ jest zbieżny jednostajnie na zbiorze $D \subset \Omega$, jeśli istnieje ciąg liczb nieujemnych $(A_n)_{n\geqslant 1}$ takich, że dla prawie wszystkich n mamy

$$\sup_{z \in D} |f_n(z)| \leqslant A_n,$$

oraz szereg $\sum_{n=0}^{\infty} A_n$ jest zbieżny. Dodatkowo, jeśli f_1, f_2, \dots są ciągłe, to $\sum_{n=1}^{\infty} f_n$ też iest funkcja ciągła.

3. (Kryterium Dirichleta) Szereg $\sum_{n=0}^{\infty} a_n f_n(z)$ jest zbieżny jednostajnie na zbiorze $D \subset \Omega$, jeśli współczynniki a_n są liczbami dodatnimi dążącymi do zera oraz istnieje M > 0 takie, że dla prawie wszystkich n > 0 zachodzi

$$\sup_{z \in D} \sum_{k=1}^{n} f_k(z) < M.$$

Definicja 2.1: Promień zbieżności

$$R = \frac{1}{\limsup \sqrt[n]{|c_n|}} \in [0, +\infty]$$

Twierdzenie 2.4: Abel - Cauchy - Hadamard

Szereg potęgowy jest zbieżny wewnątrz promienia zbieżności i rozbieżny na zewnątrz.

Twierdzenie 2.5: Abela

- 1. Promień zbieżności R szeregu potęgowego $\sum_{n=1}^{\infty}na_n(z-z_0)^{n-1}$ jest taki sam jak promień zbieżności szeregu $\sum_{n=0}^{\infty}a_n(z-z_0)^n$
- 2. Funkcja $f: D(z_0, R) \to \mathbb{C}$ zadana wzorem

$$f(z) = a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} a_n (z - z_0)^n$$

jest różniczkowalna w sensie zespolonym i

$$f'(z) = \sum_{n=1}^{\infty} n \cdot a_n (z - z_0)^{n-1}$$

Wniosek 2.1

Szereg potęgowy o środku $z_0 \in \mathbb{C}$ oraz dodatnim promieniu zbieżności R jest swoim własnym szeregiem Taylora na $D(z_0, R)$

Twierdzenie 2.6: O zbieżności w kącie

 $\sum c_n(z-z_0)^n$ - szereg potęgowy o dodatnim promieniu zbieżności R. Załóżmy, że dla pewnej liczby zespolonej $w \in \partial D(z_0, R)$, tzn. takiej, że $|z_0 - w| = R$, szereg $\sum_{n=1}^{\infty} c_n(w-z_0)^n$ jest zbieżny.

Wtedy

$$\lim_{t \in A} \sum_{n=0}^{\infty} c_n (z - z_0)^n = \sum_{n=0}^{\infty} c_n (w - z_0)^n$$

3 Różniczkowalność w sensie zespolonym

Definicja 3.1: Różniczkowalność zespolona

Niech f będzie funkcją zespoloną określoną na zbiorze otwartym $G\subset\mathbb{C}$. Funkcja f nazywamy RÓŻNICZKOWALNĄ W SENSIE ZESPOLONYM w punkcie $z_0\in G$, jeśli granica

$$\lim_{h \to 0} \frac{f(z_0 + h) - f(z_0)}{h}$$

istnieje i jest skończona. Granicę tę nazywamy POCHODNĄ FUNKCJI f w punkcie z_0 i oznaczamy $f'(z_0)$

Definicja 3.2: Równania Cauchy'ego-Riemanna

Mając funkcją

$$f(z) = u(x, y) + iv(x, y), \qquad x = \operatorname{Re}(z), y = \operatorname{Im}(z)$$

wtedy definiujemy RÓWNANIA CAUCHY'EGO-RIEMANNA jako:

$$u_x(x_0, y_0) = v_y(x_0, y_0)$$

$$u_y(x_0, y_0) = -v_x(x_0, y_0)$$

Twierdzenie 3.1

NWSR

- \bullet Funkcja f(x,y)=u(x,y)+iv(x,y)jest różniczkowalna w sensie zespolonym (jest holomorficzna)
- \bullet Pochodne cząstkowe ui vistnieją, są ciągłe i spełniają równania CR

Definicja 3.3: Holomorficzność

Mówimy, że funkcja jest HOLOMORFICZNA na obszarze Ω , jeśli jest różniczkowalna w sensie zespolonym w każdym punkcie tego obszaru Ω .

Twierdzenie 3.2

Każda funkcja f holomorficzna na obszarze $\Omega\subset\mathbb{C}$ ma pochodną $f^{(n)}$ dowolnego rzędu $n\in\mathbb{N}$ na tym obszarze.

Definicja 3.4: Analityczność

Mówimy, że funkcja $f:U\to\mathbb{C}$ jest ANALITYCZNA na zbiorze otwartym U, jeśli

$$\bigvee_{z \in U} \exists D(z, r_z) \subseteq U$$

oraz $f \bigg|_{D(z,r_z)}$ rozwija się w szereg potęgowy o środkuzi promieniu r_z

Fakt 3.1

Każda funkcja analityczna na U jest jednocześnie holomorficzna na U.

Definicja 3.5: Funkcje harmoniczne

JeśliU - otwarty oraz $u:U\to\mathbb{R}^n,$ wówczas mówimy, że

$$u$$
 jest funkcją harmoniczną $\iff \sum_{k=1}^n u_{kk} = 0$

Twierdzenie 3.3

Jeśli $f:\Omega\to\mathbb{C}$ posiada pochodną zespoloną w każdym punkcie obszaru Ω , wówczas funkcje $\mathrm{Re}(f)$ oraz $\mathrm{Im}(f)$ są harmoniczne.

4 Własności funkcji holomorficznych

Definicja 4.1: Funkcja wykładnicza

Dla $z\in\mathbb{C}$ funkcję wykładniczą definiujemy przy pomocy następującego szeregu potęgowego:

$$\exp(z) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{z^n}{n!},$$

który jest niemal jednostajnie zbieżny na całej płaszczyźnie zespolonej.

Własności:

- 1. Dla dowolnych $z_1, z_2 \in \mathbb{C}$, zachodzi $\exp(z_1) \cdot \exp(z_2) = \exp(z_1 + z_2)$.
- 2. Równość $\exp(z) = 1$ zachodzi wtedy i tylko wtedy, gdy $z = 2k\pi i$, gdzie $k \in \mathbb{Z}$. W konsekwencji, funkcja exp jest okresowa o okresie $2\pi i$.
- 3. Równanie $\exp(z) = 0$ nie ma rozwiązań w \mathbb{C} .
- 4. Dla dowolnego $z \in \mathbb{C}$ zachodzi $|\exp(z)| = \exp(\operatorname{Re}(z)), \operatorname{Arg}(\exp(z)) = \operatorname{Im}(z).$
- 5. Dla wszystkich $w \in \mathbb{C}$ zachodzi (exp)' = exp.

Definicja 4.2: Ciągła gałąź argumentu na zbiorze

Jeśli $\emptyset \neq U \subseteq \mathbb{C}\backslash\{0\},$ to powiemy, że funkcje $f:U\to \mathbb{R}$ jest CIĄGŁĄ GAŁĘZIĄ ARGUMENTU NA ZBIORZE Ujeśli:

- 1. f jest ciągła na U
- $2. \ \ \underset{z \in \mathbb{C}}{\forall} f(z) \in \arg(z)$

Definicja 4.3: Ciągła gałąź logarytmu

Jeśli $\emptyset \neq U \subseteq \mathbb{C} \setminus \{0\}$, to powiemy, że funkcje $g:U \to \mathbb{R}$ jest CIĄGŁĄ GAŁĘZIĄ LOGARYTMU w na zbiorze U jeśli:

- 1. g jest ciągła na U
- $2. \ \ \bigvee_{z \in \mathbb{C}} e^{g(z)} = z$

Fakt 4.1

Załóżmy, że $\emptyset \neq U \subset \mathbb{C} \setminus \{0\}$

1. Wówczas jeśli $f:U\to\mathbb{C}$ jest ciągłą gałęzią argumentu na U, to funkcja $g:U\to\mathbb{C}$ zdefiniowana wzorem

$$g(z) = \log|z| + if(z)$$

jest ciągłą gałęzią logarytmu naturalnego na U

2. Jeśli zaś $g: U \to \mathbb{C}$ jest ciągłą gałęzią logarytmu naturalnego na U, to $f: U \to \mathbb{R}$ zdefiniowana wzorem $f(z) = \log g(z)$ jest ciągłą gałęzią argumentu na U.

Uwaga:

Jeśli $\emptyset \neq U \subseteq \mathbb{C} \setminus \{0\}$ jest zbiorem spójnym oraz $f_1, f_2: U \to \mathbb{R}$ są ciągłymi gałęziami argumentu na U, to

$$\exists_{k \in \mathbb{Z}} \forall_{z \in U} f_1(z) = 2k\pi + f_2$$

Fakt 4.2

Nie istnieje ciągła gałąź argumentu na $\mathbb{C} \setminus \{0\}$

Definicja 4.4

 $U=\mathbb{C}\setminus[0,+\infty),\,U$ - spójny. Jeśli $f:\mathbb{C}\setminus\{0\}\to\mathbb{R}$ jest ciągłą gałęzią argumentu na $\mathbb{C}\setminus\{0\}$ to $f\Big|_U:U\to\mathbb{R}$ jest ciągłą gałęzią argumentu na U.

Definicja 4.5: Argument Główny

Argument Główny Arg : $\mathbb{C} \setminus \{0\} \to \mathbb{R}$ definiujemy wzorem $\{\operatorname{Arg}(z)\} = \operatorname{arg}(z) \cap [0, 2\pi)$

Definicja 4.6: Gałąź główna logarytmu

GŁÓWNĄ GAŁĘZIĄ LOGARYTMU NATURALNEGO na $\mathbb{C}\setminus\{0\}$ nazywamy funkcję Log : $\mathbb{C}\setminus\{0\}\to\mathbb{C}$ określoną wzorem

$$Log(z) = log |z| + i Arg(z)$$

$na \ og \'old \ nie \ jest$ prawdq $\log(uw) = \log u + \log w$

5 Własności funkcji Log i exp

Definicja 5.1: Funkcja potęgowa

Załóżmy, że log jest gałęzią logarytmu naturalnego na niepustym zbiorze $U\subseteq\mathbb{C}\setminus\{0\}$. Wówczas dla $w\in\mathbb{C}$ możemy zdefiniować ciągłą gałąź FUNKCJI POTĘGOWEJ o wykładniku w na zbiorze U dana wzorem

$$z^w = e^{w \cdot \log z}$$
$$z^{u+w} = z^u \cdot z^w$$

Definicja 5.2: Pierwiastek *n*-tego stopnia

$$z^{\frac{1}{n}} = e^{\frac{\log z}{n}}$$

Uwaga:

Jeśli $w \in \mathbb{C}$ jest pierwiastkiem n-tego stopnia z jedynki, to

$$f(z) = wz^{\frac{1}{n}}$$

również jest ciągłą gałęzią pierwiastka n-tego stopnia na U.

Własności:

- 1. Jeśli $\mu \in \mathbb{Z}$, wówczas funkcja $z \mapsto z^{\mu}$ jest jednoznaczna na $\Omega = \mathbb{C} \setminus (-\infty, 0]$.
- 2. Jeśli $\mu = \frac{m}{n} \in \mathbb{Q}$ jest ułamkiem nieskracalnym, to funkcja wieloznaczna $z \mapsto z^{\mu}$ ma

dokładnie n gałęzi:

$$\operatorname{Pow}_{k}(z, \mu) = \exp\left(\frac{m}{n}\log^{(k)}(z)\right), \quad k = 0, 1, \dots, n - 1.$$

3. Jeśli $\mu \in \mathbb{C} \setminus \mathbb{Q}$, to funkcja wieloznaczna $z \mapsto z^{\mu}$ ma nieskończenie wiele gałęzi:

$$\operatorname{Pow}_k(z,\mu) = |z|^{\mu} \cdot \exp\left(\mu \cdot \log^{(k)}(z)\right), \quad k \in \mathbb{Z}.$$

Fakt 5.1

Załóżmy, że $f: U \to \mathbb{C}$ $\emptyset \neq U \subseteq \mathbb{C}$, $z_0 \in U$, f jest ciągła w z_0 , $g: \to \mathbb{C}$ jest różniczkowalna w z_0 przy czym $g'(f(z_0)) \neq 0$. Jeśli g(f(z)) = z dla każdego $z \in U$, to f jest różniczkowalna w sensie zespolonym w punkcie z oraz

 $f'(z_0) = \frac{1}{g'(f(z_0))}$

W pewnym sensie funkcja f jest jednostronnie odwrotna do funkcji g

Fakt 5.2

Niech:

- $\emptyset \neq U, V \subseteq \mathbb{C}$ otwarte
- $f: U \to V$ ciągła
- $\bullet \;\; g:V \to \mathbb{C}$ holomorficzna na V
- $\forall g(f(z)) = z \text{ oraz } \forall g'(v) \neq 0$

Wtedy przy powyższych założeniach f jest holomorficzna na zbiorze U oraz

$$f'(z) = \frac{1}{g'(f(z))}$$

Wniosek 5.1

Załóżmy, że $\emptyset \neq U \subseteq \mathbb{C} \setminus \{0\}$ a ponadto log jest ciągłą gałęzią logarytmu na U. Wówczas log jest funkcją holomorficzną na U a ponadto

$$\frac{d}{dz}(\log z) = \frac{1}{z} \text{ na } U$$

6 Homografia

Stwierdzenie 6.1

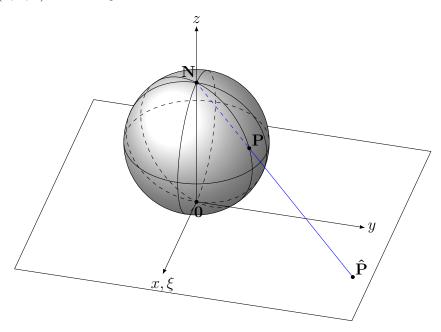
- a) Przekształcenie $z\mapsto \overline{z}$ jest symetrią prostopadłą płaszczy
zny względem osi rzeczywistej.
- b) Gdy $a,b\in\mathbb{C}$ i $a\neq 0$, to przekształcenie $f:\mathbb{C}\to\mathbb{C}$ zadane wzorem f(z)=az+b jest podobieństwem. Ściślej biorąc, jest ono:
 - i) przesunięciem, gdy a = 1,
 - ii) obrotem wokół 0 o kat arg(a), gdy |a| = 1 i b = 0,
 - iii) jednokładnością o środku w 0 i skali |a|, gdy $a \in \mathbb{R}$ i b = 0,
 - iv) złożeniem obrotu wokół punktu $z_0 = \frac{b}{1-a}$ o kąt $\arg(a)$ i jednokładności o środku w tym punkcie i skali |a|, gdy $a \neq 1$.

Definicja 6.1: Konforemność

Przekształcenie $F: \mathbb{R}^s \to \mathbb{R}^2$ nazwiemy KONFOREMNYM, jeśli jest ono homeomorfizmem klasy C^1 i pochodna df(p) jest podobieństwem, dla każdego $p \in U$.

Definicja 6.2: Rzut Stereograficzny

Symbolem $\mathbb{S}^2=\left\{(x,y,z)\in\mathbb{R}^3:x^2+y^2+\left(z-\frac{1}{2}\right)=\frac{1}{4}\right\}$ SFERA RIEMANNA. Natomiast punkt N=(0,0,1) nazwiemy BIEGUNEM PÓŁNOCNYM.

Jeśli P jest dowolnym punktem na $\mathbb{S}^2 \setminus \{N\}$, a l to półprosta o początku N i przechodząca przez P, to punkt

$$(x, y, 0) = l \cap \{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 : z = 0\}$$

nazywamy RZUTEM STEREOGRAFICZNY punktu P.

Definicja 6.3: Zbieżność w $\mathbb C$ a zbieżność w $\mathbb S^2$

Załóżmy, że $f: \Omega \to \mathbb{C}$, gdzie $\{z \in \mathbb{C}: |z| > R\} \subset \Omega \subset \mathbb{C}$, dla pewnego R > 0.

1. Niech $z_0 \in \mathbb{C}$. Mówimy, że $\lim_{z \to \infty} f(z) = z_0$ wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\forall \epsilon > 0 \ \exists R_0 > R \text{ takie, in } |z| > R_0 \implies |f(z) - z_0| < \epsilon.$$

2. Podobnie definiujemy $\lim_{z\to\infty} f(z) = \infty$, jeśli

$$\forall R' > 0 \exists R_0 > R \text{ takie, } \dot{z}e |z| > R_0 \implies |f(z)| > R'.$$

3. Dla $z_0 \in \Omega$ definiujemy $\lim_{z \to z_0} f(z) = \infty$ w następujący sposób:

$$\forall R' > 0 \ \exists \delta > 0 \ \text{takie}, \ \dot{z}e \ |z - z_0| < \delta \implies |f(z)| > R'.$$

Fakt 6.1

Na ogół funkcja ciągła na \mathbb{C} nie przedłuża się do funkcji ciągłej na $\overline{\mathbb{C}}$.

Fakt 6.2

Jeśli $w \in \mathbb{C}[z]$ to w można przedłużyć do funkcji ciągłej na $\overline{\mathbb{C}}$. Kładziemy:

- $w(\infty) = \infty \text{ gdy deg } w \geqslant 1$
- $w(\infty) = w(0)$ jeśli w jest wielomianem stałym

Uwaga: Każdą funkcje wymierną również da się przedłużyć na funkcję stałą w $\overline{\mathbb{C}}$

Definicja 6.4: Homografia

Jeśli $ad \neq cb$ to funkcja $h: \overline{\mathbb{C}} \to \overline{\mathbb{C}}$ określoną wzorem

$$h(z) = \begin{cases} \frac{az+b}{cz+d} & z \neq -\frac{1}{c} \\ \infty & z = -\frac{d}{c} \text{ (Biegun Homografii)} \\ \frac{a}{c} & z = \infty \end{cases}$$

to nazywamy ją Homografią o macierzy $\begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix}$

Własności:

- 1. Homografie tworzą grupę przekształceń
- 2. Każda homografia jest jednoznacznie wyznaczona przez swoje wartości w trzech punktach.
- 3. Każda homografia jest złożeniem translacji, podobieństwa i inwersji.
- 4. Każda homografia przekształca okręgi uogólnione na okręgi uogólnione.
- 5. (**Zasada symetrii**) Jeśli punkty z i z^* są symetryczne względem okręgu uogólnionego C oraz f jest homografią, wówczas f(z) i $f(z^*)$ są symetryczne względem f(C).

Definicja 6.5: Okrąg uogólniony

Powiemy, że podzbiór $\mathbb C$ jest okręgiem uogólnionym, jeśli jest albo okręgiem w $\mathbb C$ albo jest zbiorem postaci $l \cup \{+\infty\}$

Twierdzenie 6.1

Jeśli L jest prostą na płaszczyźnie \mathbb{C} , to dla dowolnej homografii h, zbiór $h(L \cup \{\infty\})$ jest prostą (wraz z punktem ∞) lub okręgiem. Co więcej, h(L) jest okęgiem wtedy i tylko wtedy, gdy $c \neq 0$ i $-\frac{d}{c} \notin L$.

Definicja 6.6: Inwersja Analityczna

Jeśli

$$h(z) = z^{-1} = \frac{0 \cdot z + 1}{1 \cdot z + 0}$$

to h nazwiemy Inwersją analityczną względem okręgu jednostkowego

7 Całka z funkcji zespolonej

Uwaga:
macierz
homografii nie
jest
jednoznaczna

Definicja 7.1: Funkcja pierwotna

Niech $\Omega \subset \mathbb{C}$ będzie obszarem oraz niech $f, F: \Omega \to \mathbb{C}$ będą funkcjami ciągłymi. Mówimy, że F jest funkcją pierwotną f, jeśli dla każdego $z \in \Omega$ istnieje pochodna zespolona F'(z) oraz F'(z) = f(z).

Twierdzenie 7.1

Niech $\Omega\subset\mathbb{C}$ będzie obszarem oraz niech fbędzie funkcją ciągłą na $\Omega.$ NWSR:

- 1. Funkcja f posiada funkcję pierwotną na Ω .
- 2. Dla dowolnej drogi γ w Ω mamy $\int_{\gamma} f(z) dz = 0$.

Przykład 7.1: Egzamin 2025

Zadanie 1. Niech $V=\{z\in\mathbb{C}:|z|>1\}$. Proszę wyznaczyć zbiór wszystkich liczb zespolonych w o tej własności, że funkcja $\varphi_w:V\to\mathbb{C}$ określoną wzorem $\varphi_w(z)=(1+z)^{-1}e^{wz}+(1-z)^{-1}$ ma na zbiorze V funkcję pierwotną.

Rozwiązanie Zadania 1. Oznaczmy f(z) = 1, $g(z) = e^{wz}$. Zauważmy, że są one holomorficzne na całym obszarze V. Oznaczmy $\gamma : [0, 2\pi] \to \mathbb{C}$, $\gamma(t) = 2e^{it}$. Wtedy f posiada funkcję pierwotną na V gdy całka po γ będzie równa 0, czyli gdy:

$$\int_{\gamma} \frac{e^{wz}}{z+1} - \frac{1}{z-1} dz = 0$$

$$\int_{\gamma} \frac{e^{wz}}{z+1} dz - \int_{\gamma} \frac{1}{z-1} dz = 0$$

Korzystamy ze wzoru Cauchy'ego:

$$\int_{\gamma} \frac{e^{wz}}{z+1} dz - \int_{\gamma} \frac{1}{z-1} dz = \frac{0!}{2\pi i} (f(1) - g(-1)) = \frac{1}{2\pi i} (e^{-w} - 1)$$

Wtedy

$$\frac{1}{2\pi i}(e^{-w} - 1) = 0$$

$$e^{-w} = 1$$

$$e^{-w} = e^{0}$$

Korzystając z własności liczb zespolonych widzimy, że $w=\{z\in\mathbb{C}:z=2k\pi i,k\in\mathbb{Z}\}$

Twierdzenie 7.2

Jeśli Ω jest gwiaździste, oraz f jest funkcją ciągłą na Ω taką, że dla dowolnego trójkąta $\Delta \subset \Omega$ zachodzi $\int_{\partial \Delta} f(z) \, dz = 0$, to f ma funkcję pierwotną na Ω .

Twierdzenie 7.3

Jeśli Ω jest gwiaździsty, oraz f jest funkcją ciągłą na Ω taką, że dla dowolnego trójkąta $\Delta \subset \Omega$ zachodzi $\int_{\partial \Delta} f(z) dz = 0$, to f ma funkcję pierwotną na Ω .

Lemat 7.1: Lemat Goursata

Jeśli Ω jest obszarem oraz fjest holomorficzna na $\Omega,$ wówczas, dla dowolnego trójkąta

 $\Delta \subset \Omega$ mamy

$$\int_{\partial \Lambda} f(z) \, dz = 0.$$

Wniosek 7.1: Twierdzenie Cauchy'ego

Jeśli Ω jest gwiaździstym obszarem i funkcja f jest holomorficzna na Ω , to dla każdej drogi zamkniętej γ w Ω zachodzi

$$\int_{\gamma} f(z) \, dz = 0.$$

Twierdzenie 7.4: Uogólniony wzór całkowy Cauchy'ego

Niech Ω będzie obszarem oraz niech f będzie funkcją holomorficzną na Ω . Załóżmy, że $\Omega_1\subset\Omega$ jest obszarem takim, że:

- 1. $\Omega_1 \subset \Omega$,
- 2. istnieje droga zamknięta $\gamma:[a,b]\to\Omega$ taka, że $\gamma([a,b])=\partial\Omega_1$ oraz odwzorowanie $\gamma:S(0,1)\to\partial\Omega_1,\ \gamma(e^{2\pi it})=\gamma((b-a)t+a),\ \text{gdzie}\ t\in[0,1],\ \text{jest homeomorfizmem}$ zachowującym orientację,
- 3. dla dowolnej funkcji holomorficznej $h: \Omega \to \mathbb{C}$ mamy

$$\int_{\gamma} h(z) \, dz = 0.$$

Wówczas, dla dowolnego $z\in\Omega_1$ oraz dowolnego całkowitego $n\geqslant 0$ mamy

$$f^{(n)}(z) = \frac{n!}{2\pi i} \int_{\gamma} \frac{f(w)}{(w-z)^{n+1}} dw.$$

Definicja 7.2: Całka zespolona

 $\phi: [a,b] \to \mathbb{C}$

 ϕ - ciągła poza skończoną liczbą punktów

$$\phi = \operatorname{Re}(\varphi) + i\operatorname{Im}(\varphi)$$

$$\int_{a}^{b} \varphi(t) dt = \operatorname{Re} \int_{a}^{b} \varphi(t) dt + i \operatorname{Im} \int_{a}^{b} \varphi(t) dt$$

Własności:

1.
$$\int_a^b \varphi_1(t) + \varphi_2(t) dt = \int_a^b \varphi_1(t) dt + \int_a^b \varphi_2(t) dt$$

2.
$$s \in (a, b)$$

$$\int_a^b \varphi(t) dt = \int_a^s \varphi(t) dt + \int_s^b \varphi(t) dt$$

3.
$$z \in \mathbb{C}$$

$$\int_a^b z\varphi(t) dt = z \int_a^b \varphi(t) dt$$

4.
$$\left| \int_{a}^{b} \varphi(t) \, dt \right| \leqslant \int_{a}^{b} |\varphi(t)| \, dt$$

Definicja 7.3: Ścieżka

ŚCIEŻKĄ nazywamy dowolną funkcję ciągłą $\gamma:[a,b]\to\mathbb{C}.$

- 1. Jeśli $\gamma(a) = \gamma(b)$ nazywamy ją PĘTLĄ
- 2. Ścieżkę nazywamy GŁADKĄ jeśli $\text{Re}(\gamma)$ i $\text{Im}(\gamma)$ są klasy C^1 . Wtedy

$$\gamma'(t) = \operatorname{Re}(\gamma(t))' + i\operatorname{Im}(\gamma(t))' \qquad |\gamma'(t)| \neq 0$$

3. Ścieżka jest KAWAŁKAMI GŁADKA jeśli $a=t_0 < t_1 < t_2 < \ldots < t_n = b$ t. że $\gamma \Big|_{[t_i,t_{i+1}]}$ jest gładka

Stwierdzenie 7.1

Niech:

 $\tau:[c,d]\to[a,b]$ - homeomorfizm kawałkami gładki

 $\gamma: [a, b] \to \mathbb{C}$ jest drogą

 $f:\gamma^*\to\mathbb{C}$ - ciągła

 $\delta = \gamma \circ \tau \text{ oraz } \gamma^* = \delta^*$

Wówczas, jeśli τ zachowuje orientację, to

$$\int_{\gamma} f(z) \, dz = \int_{\delta} f(z) \, dz$$

Zaś jeśli tau nie zachowuje orientacji, to

$$\int_{\gamma} f(z) dz = -\int_{\delta} f(z) dz$$

Gwiazdką *
będziemy
oznaczać obrazy

Czyli całka jest niezależna od drogi, zdziwienie dla nikogo

Stwierdzenie 7.2

Jeśli $\gamma:[a,b]\to\mathbb{C}$ i $\lambda:[c,d]\to\mathbb{C}$ są drogami, t. że ich obrazy są równe oraz γ i τ są różnowartościowe to zachodzi jeden z dwóch przypadków:

- $\lambda(c) = \gamma(a)$ i $\int_{\gamma} f(z) dz = \int_{\lambda} f(z) dz$
- $\lambda(c) = \gamma(b)$ i $\int_{\gamma} f(z) dz = -\int_{\lambda} f(z) dz$

Wniosek 7.1

 $f_n:U\to\mathbb{C},\,U\subset\mathbb{C}$ - obszar. f_n ciągłe i jednostajnie zbieżne do $f:U\to\mathbb{C}$ to

$$\int_{\gamma} f_n(z) dz \xrightarrow{n \to \infty} \int_{\gamma} f(z) dz$$

Jednostajnie zbieżne zbieżne na każdym zbiorze zwartym

Definicja 7.4

- 1. Łuk kawałkami gładki L <u>różnowartościowej</u> drogi. Końce L to punkty $x \in L$ t. że $L \setminus \{x\}$ jest spójny
- 2. Konturem $\Lambda=(L_1,L_2,...,L_k)$ nazywamy skończony ciąg zorientowanych łuków takich, że koniec L_k jest początkiem L_{k+1}
- 3. Kontur Prosty to taki kontur którego parametryzacja $\lambda:[a,b]\to\mathbb{C}$ jest różnowartościowa na (a,b] i [a,b).

Dla konturu Λ definiujemy obraz

$$\Lambda^* = \bigcup_{i=1}^k L_i^* \leftarrow \text{Nośnik Konturu}$$

Jeśli $f:\Lambda^*\to\mathbb{C}$ ciągła to

$$\int_{\Lambda} f(z) dz = \sum_{i=1}^{k} \int_{L_i} f(z) dz$$

4. Dla $-\Lambda = (L_1, L_2, ..., L_i)$ definiujemy Kontur Przeciwny

$$-\Lambda = (K_1, K_2, ..., K_k) \text{ t. że } K_i^* = L_{k-i+1}^*$$

$$\int_{-\Lambda} f(z) dz = -\int_{\Lambda} f(z) dz$$

5. Zdefiniujmy SUMĘ KONTURÓW jako

$$\Lambda_1 = (L_1^1, L_2^1, ..., L_k^1)$$
 $\Lambda_2 = (L_1^2, L_2^2, ..., L_m^2)$

Takie że koniec $\Lambda_1 = \text{początek } \Lambda_2$

$$\Lambda_1 \# \Lambda_2 = (L_1^1, L_2^1, ..., L_k^1, L_1^2, L_2^2, ..., L_m^2)$$

Wtedy

$$\int_{\Lambda_1 \# \Lambda_2} f(z) = \int_{\Lambda_1} f(z) dz + \int_{\Lambda_2} f(z) dz$$

Wniosek 7.2

Jeśli $U\subset\mathbb{C}$ - otwarty i gwiaździsty,
a $f:U\to\mathbb{C}$ jest holomorficzna, to dla każdej drogi zamknięte
j $\gamma:[a,b]\to U$ $(\gamma(a)=\gamma(b)),$ $\gamma-$ ciągła, kawałkami
 C^1 mamy

$$\int_{\gamma} f = 0$$

Lemat 7.2

Jeśli U jest obszarem,
a $f:U\to\mathbb{C}$ jest holomorfizmem oraz taka, że $\forall_{z\in U}\,f'(z)=0$ to f jest stała.

Wniosek 7.3

Jeśli $U\subset \mathbb{C}$ jest zbiorem otwartym,
a $f:U\to \mathbb{C}.$ NWSR

- 1. Jest holomorficzna i taka, że $\forall_{z \in U} f'(z) = 0$
- 2. f jest stała na każdej składowej spójności zbioru U

Fakt 7.1

Jeśli $\gamma:[a,b]\to U\subset\mathbb{C}$ oraz $f:U\to\mathbb{C}$ jest ciągła, a Fjest funkcją pierwotną funkcji f, to

$$\int_{\gamma} f = F(\gamma(b)) - F(\gamma(a))$$

Definicja 7.5: Zbiór gwieździsty

Powiemy, że U jest GWIEŹDZISTY (względem punktu z_0), jeśli $\bigvee_{z\in U}[z_0,z]\subset U$

Twierdzenie 7.5: Goursata

Jeśli $\emptyset \neq U \subset \mathbb{C}$ jest otwarty i gwiaździsty, a funkcja $f:U \to \mathbb{C}$ jest ciągła to f to NWSR

- 1. f ma funkcję pierwotną na U
- 2. dla każdego trójkąta Δ z wnętrzem

$$\int_{\partial \Delta} f = 0$$

8 Wnioski z Lematu Goursata

Wniosek 8.1

Jeśli $\emptyset\neq U\subset\mathbb{C}$ jest otwarty i gwiaździsty, a funkcja $f:U\to\mathbb{C}$ jest holomorficzna, to dla każdej pętli γ mamy

$$\int_{\gamma} f = 0$$

Fakt 8.1

Niech $U\subseteq\mathbb{C}$ - otwarty. Jeśli $f:U\to\mathbb{C}$ ma na U funkcję pierwotną to f jest holomorficzna.

Twierdzenie 8.1: Morery

Niech $U\subseteq \mathbb{C}$ - otwarty i $f:U\to \mathbb{C}$ - ciągła. NWSR

- 1. f jest holomorficzna na U
- 2. dla każdego trójkąta $\Delta \subseteq U$ z wnętrzem

$$\int_{\partial \Delta} f = 0$$

Wniosek 8.2

Przy powyższych założeniach

$$\int_{\gamma} \frac{f(w)}{(w-z)^{k+1}} \, dw = \frac{1}{k} \int_{\gamma} \frac{f'(w)}{(w-z)^k} \, dw$$

Twierdzenie 8.2: Wzór Całkowy Cauchy'ego

Niech Ω - obszar oraz niech f bęzie funkcją holomorficzną na Ω . Załóżmy, że γ jest cyklem w Ω . Wówczas dla dowolnego $z \in \Omega \setminus \gamma^*$ oraz dla $n \in \mathbb{N}$ mamy

$$f^{(n)}(z)$$
ind _{γ} $(z) = \frac{n!}{2\pi i} \int_{\partial D(z_0,r)} \frac{f(w)}{(w-z)^{n+1}}$

Przykład 8.1: 2022

Zadanie 2. Znajdź część rzeczywistą i urojoną całki

$$\int_{\partial D} \frac{\log(z+\sqrt{3})}{z(z-i)^2} \, dz,$$

gdzie:

(a)
$$D = \{ z \in \mathbb{C} : |z| \leq \frac{1}{2} \},$$

(b)
$$D = \{z \in \mathbb{C} : |z - i| \leq \frac{1}{2}\}.$$

Uwaga: W powyższej całce log oznacza logarytm główny, czyli funkcję holomorficzną

$$\log: \mathbb{C} \setminus \mathbb{R}_0^- \to \mathbb{C},$$

która jest gałęzią logarytmu zespolonego taką, że log(1) = 0.

Rozwiązanie Zadania 2. Zauważmy najpierw, że funkcja $\log(z+\sqrt{3})$ jest holomorficzna na zbiorze $\Omega = \mathbb{C} \setminus L$, gdzie $L = (-\infty, -\sqrt{3}]$.

(a) Niech $D=\{z\in\mathbb{C}:|z|\leqslant\frac{1}{2}\}$. Zauważmy, że funkcja $f(z)=\frac{\log\left(z+\sqrt{3}\right)}{(z-i)^2}$ jest holomorficzna na D.

Dodatkowo, $\operatorname{Ind}_{\partial D}(0) = 1$. Zatem, z twierdzenia Cauchy'ego otrzymujemy:

$$I = \int_{\partial D} \frac{\log(z + \sqrt{3})}{z(z - i)^2} dz = \int_{\partial D} \frac{f(z)}{z} dz = f(0) = 2\pi i \frac{\log(\sqrt{3})}{(-i)^2} = -2\pi i \log(\sqrt{3}).$$

Zatem:

$$\operatorname{Re}(I) = 0$$
, $\operatorname{Im}(I) = -2\pi \log(\sqrt{3})$.

(b) Niech $D = \{z \in \mathbb{C} : |z-i| \leq \frac{1}{2}\}$. Wówczas funkcja $g(z) = \frac{\log(z+\sqrt{3})}{z}$ jest holomorficzna na D oraz $\operatorname{Ind}_{\partial D}(i) = 1$. Zatem, na mocy twierdzenia Cauchy'ego, otrzymujemy:

$$I = \int_{\partial D} \frac{\log(z + \sqrt{3})}{z(z - i)^2} dz = \int_{\partial D} \frac{g(z)}{(z - i)^2} dz = 2\pi i g'(i).$$

Mamy:

$$g'(z) = \frac{1}{z(z+\sqrt{3})} - \frac{\log(z+\sqrt{3})}{z^2},$$

zatem:

$$I = 2\pi i \left(\frac{1}{i(i+\sqrt{3})} - \frac{\log(i+\sqrt{3})}{i} \right) = 2\pi \frac{\sqrt{3} - i}{2} - 2\pi \log(i+\sqrt{3}).$$

Obliczamy:

$$\frac{2\pi}{i+\sqrt{3}} = 2\pi \frac{\sqrt{3}-i}{2} = \pi(\sqrt{3}-i),$$

oraz:

$$\log(i+\sqrt{3}) = \log(|i+\sqrt{3}|) + i\operatorname{Arg}(i+\sqrt{3}) = \log(2) + \frac{\pi i}{6},$$

gdzie Arg jest argumentem głównym, a log oznacza logarytm naturalny. Zatem:

$$Re(I) = \pi(\sqrt{3} + 2\log(2)), \quad Im(I) = -\pi + \frac{\pi}{6}.$$

Twierdzenie 8.3: Nierówność Cauchy'ego

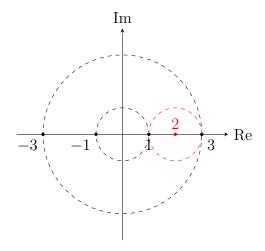
Jeśli
$$f \in H(D(z_0,r))$$
, f ciągłą na $\overline{D}(z_0,r)$ i $f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} u_n (z-z_0)^n$ dla $z \in D(z_0,r)$ to

$$|u_n| \leqslant \frac{\sup_{w \in \partial D(z_0, r)} |f(w)|}{r^n}$$

Przykład 8.2: Egzamin 2025

Zadanie 3. Niech $\mathbb{D}=\{z\in\mathbb{C}:|z|<1\}$, a więc $\overline{\mathbb{D}}=\{z\in\mathbb{C}:|z|\geqslant1\}$, a także niech $W=\{z\in\mathbb{C}:1<|z|<3\}$. Załóżmy, że funkcja $f:W\to\mathbb{C}$ jest holomorficzna (na zbiorze W), a jej obraz f(W) zawiera się w dysku \mathbb{D} . Proszę udowodnić, że $f'(2)\in\mathbb{D}$.

Rozwiązanie Zadania 3. Rozważmy zbiór $W'=\{z\in\mathbb{C}:|z-2|<1\}$ (zaznaczony na rysunku na czerwono):

fjest oczywiście holomorficzna na $W^\prime,$ da się ją więc przedstawić jako

$$\forall f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} c_n (z-2)^n$$

$$f(z) = c_0 + c_1 (z-2) + c_2 (z-2)^2 + \dots$$

$$f'(z) = c_1 + 2c_2 (z-2) + \dots$$

$$f'(2) = c_1$$

Korzystamy z nierówności Cauchy'ego

$$|f'(2)| = |c_1| \le \frac{\sup_{z \in \partial D(2,1)} |f(z)|}{1^2} \le$$

Wiemy że obraz f(z) zawiera się w dysku jednostkowym, więc

$$\leq \frac{1}{1} = 1$$

Należy jeszcze udowodnić, że $|f'(2)| \neq 1$.

Definicja 8.1: Funkcja Całkowita

Funkcję holomorficzną określoną na całej płaszczyźnie zespolonej, nazywamy FUNKCJĄ CAŁKOWITĄ.

Twierdzenie 8.4: Liouville'a

Każda ograniczona funkcja całkowita jest stała

Wniosek 8.3

Jeśli f jest całkowita, to albo f jest stała albo $f(\mathbb{C})$ jest gestym podzbiorem \mathbb{C}

Wniosek 8.4: Zasada izolowanych zer

Jeśli z_0 jest niezdegenerowanym zerem funkcji holomorficznej, to istnieje takie $\delta > 0$, że $D(z_0, \delta) \subseteq U$ i dla $z \in D(z_0, \delta) \setminus \{z_0\}$ $f(z) \neq 0$.

Inaczej: Niezdegenerowane zera funkcji holomorficznych są izolowane.

Niezdegenerowane zero - o skończonej krotności

Twierdzenie 8.5

Załóżmy, że U-obszar, a $f:U\to\mathbb{C}$ jest holomorficzna. Wówczas dla zachodzi jedna z dwóch możliwości

- 1. wówczas $\forall_{z \in U} f(z) = 0$
- 2. f ma wyłącznie izolowane zera

Twierdzenie 8.6: Zasada identyczności

Niech $U \subseteq \mathbb{C}$ będzie obszarem, $f, g: U \to \mathbb{C}$. Wtedy jeśli istnieje taki zbiór $A \subseteq U$, że A ma punkt skupienia należący do U oraz taki że $\forall_{z \in A} f(z) = g(z)$ to wtedy $\forall_{z \in U} f(z) = g(z)$

Przykład 8.3: Kolokwium 2022

Zadanie 4. Rozważmy obszar

$$\Omega = \{ z \in \mathbb{C} : |z - 1| < 1/2 \}.$$

Załóżmy, że $f \in \mathcal{H}(\Omega)$ oraz dla dostatecznie dużych $k \in \mathbb{N}$ zachodzi

$$f\left(\frac{k+1}{k}\right) = \frac{k^3}{(k-1)^3}.$$

Oblicz $f^{(2022)}(1)$.

Rozwiązanie Zadania 4. Podstawmy $z=\frac{k+1}{k}=1+\frac{1}{k},$ wówczas $k=\frac{1}{z-1}.$ Zatem,

$$f(z) = \frac{\frac{1}{(z-1)^3}}{\left(\frac{1}{z-1} - 1\right)^3} \cdot = \frac{1}{(z-2)^3}.$$

Zatem funkcja f zgadza się z funkcją $\frac{1}{(z-2)^3}$ dla $z=1+\frac{1}{k}$, dla k dostatecznie dużych. Na mocy zasady identyczności mamy $f(z)=\frac{1}{(z-2)^3}$.

Aby policzyć $f^{(2022)}(1)$, zauważmy, że dla $g(z) = \frac{1}{z-2}$ mamy

$$g''(z) = \frac{2}{(z-2)^3} = 2f(z).$$

Rozwijając funkcję g w punkcie $z_0=1,$ otrzymujemy szereg potęgowy, który jest zbieżny na Ω :

$$g(z) = \frac{1}{z-2} = -\frac{1}{1-(z-1)} = -\sum_{k=0}^{\infty} (z-1)^k.$$

Różniczkując wyraz po wyrazie, mamy:

$$g''(z) = -\sum_{k=0}^{\infty} (k+2)(k+1)(z-1)^k.$$

Zatem:

$$f(z) = -\frac{1}{2} \sum_{k=0}^{\infty} (k+2)(k+1)(z-1)^k.$$

Stad:

$$f^{(2022)}(1) = -2022! \cdot \frac{2024 \cdot 2023}{2}.$$

Twierdzenie 8.7: Zasada Wartości Średniej

Jeśli $f: \overline{D}(z_0, R) \to \mathbb{C}$ ciągła i f holomorficzna na $D(z_0, R)$ to

$$\bigvee_{(r,R)} f(z_0) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} f(z_0 + re^{i\alpha}) d\alpha$$

9 Homotopijne wzory Cauchy'ego

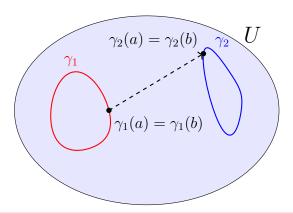
Twierdzenie 9.1: Homotopijny Wzór Cauchy'ego I

Niech $U \subseteq \mathbb{C}$ otwarty, niepusty, $f: U \to \mathbb{C}$ holomorficzna $\gamma_1, \gamma_2: [a, b] \to U$ - drogi, takie że $\gamma_1(a) = \gamma_2(a), \gamma_1(b) = \gamma_2(b)$. Wtedy jeśli γ_1 i γ_2 są homotopijnie równoważne w U to

Twierdzenie 9.2: Homotopijny Wzór Cauchy'ego II

Niech $U\subseteq\mathbb{C}$ otwarty, niepusty, $f:U\to\mathbb{C}$ holomorficzna $\gamma_1,\gamma_2:[a,b]\to U$ - pętle klasy C^1 , takie że $\gamma_1(a)=\gamma_1(b),\gamma_2(b)=\gamma_2(b)$. Wtedy jeśli γ_1 i γ_2 są homotopijnie równoważne w U to

$$\int_{\gamma_1} f = \int_{\gamma_2} f$$

Fakt 9.1

Niech $A\subseteq\mathbb{C}$ gwiaździsty, $\gamma_1,\gamma_2:[a,b]\to A$ drogi zamknięte, kawałkami C^1 . Wtedy γ_1 i γ_2 są homotopijne

Wniosek 9.1

Niech A gwiaździsty, $A \subseteq U \subseteq \mathbb{C}$ $\gamma_1, \gamma_2 : [a, b] \to A$ pętle zamknięte, kawałkami C^1 . Wtedy γ_1 i γ_2 są homotopijne w U.

Fakt 9.2

Jeśli $\gamma_1, \gamma_2 : [a, b] \to B \subseteq U \subseteq \mathbb{C}$ są petlami kawałkami C^1 a ponadto B jest zbiorem homeomorficznym z pewnym zbiorem gwiaździstym. Wtedy γ_1 i γ_2 są homotopijnie równoważne w B, a więc i w zbiorze U.

Fakt 9.3

Niech $\Omega = \mathbb{C} \setminus \overline{S}(0,1)$ (lub też dowolny obszar konforemny z pierścieniem) oraz niech f holomorficzna, $f(z) \neq 0$. Wtedy na Ω istnieje holomorficzna gałąź logarytmu z f wtedy i tylko wtedy gdy dla pewnego pewnego okręgu γ (R > 1) zawartego w Ω zachodzi

$$\int_{\gamma} \frac{f'(z)}{f(z)} \, dz = 0$$

Przykład 9.1: Egzamin 2025

Zadanie 5. Niech $V=\{z\in\mathbb{C}:|z|>1\}$. Proszę wyznaczyć zbiór wszystkich liczb zespolonych w o tej własności, że funkcja $\varphi_w:V\to\mathbb{C}$ określoną wzorem $\varphi_w(z)=(1+z)^{-1}e^{wz}+(1-z)^{-1}$ ma na zbiorze V funkcję pierwotną.

Rozwiązanie Zadania 5. Oznaczmy $f(z)=1, \quad g(z)=e^{wz}$. Zauważmy, że są one holomorficzne na całym obszarze V. Oznaczmy $\gamma:[0,2\pi]\to\mathbb{C}, \gamma(t)=2e^{it}$. Wtedy f posiada funkcję pierwotną na V gdy całka po γ będzie równa 0, czyli gdy:

$$\int_{\gamma} \frac{e^{wz}}{z+1} - \frac{1}{z-1} \, dz = 0$$

$$\int_{\gamma} \frac{e^{wz}}{z+1} dz - \int_{\gamma} \frac{1}{z-1} dz = 0$$

Korzystamy ze wzoru Cauchy'ego:

$$\int_{\gamma} \frac{e^{wz}}{z+1} dz - \int_{\gamma} \frac{1}{z-1} dz = \frac{0!}{2\pi i} (f(1) - g(-1)) = \frac{1}{2\pi i} (e^{-w} - 1)$$

Wtedy

$$\frac{1}{2\pi i}(e^{-w} - 1) = 0$$

$$e^{-w} = 1$$

$$e^{-w} = e^{0}$$

Korzystając z własności liczb zespolonych widzimy, że $w = \{z \in \mathbb{C} : z = 2k\pi i, k \in \mathbb{Z}\}$

Twierdzenie 9.3: Laurenta

Niech $A(z_0, R, r) = \{z \in \mathbb{C} : |z - z_0| \in (r, R)\}$. Niech $f : A(z_0, r, R) \to \mathbb{C}$ holomorficzna. Wówczas istnieją liczby zespolone $(u_n)_{n \in \mathbb{Z}}$ takie że

$$\forall_{z \in A(z_0,R,r)} f(z) = u_0 + \underbrace{\sum_{n=1}^{\infty} u_n (z-z_0)^n}_{\text{Szereg zbieżny na } D(z_0,R)} + \underbrace{\sum_{n=1}^{\infty} u_{-n} (z-z_0)^{-n}}_{\text{Szereg zbieżny na } \mathbb{C} \setminus \overline{D}(z_0,r)}$$

Dodatkowo, dla każdego $n\in\mathbb{Z}$, całka $\int_{\partial D(z_0,s)}\frac{f(w)}{(w-z_0)^{n+1}}\,dw$ jest jednakowa dla wszystkich $s\in(r,R)$

Definicja 9.1: Szereg Laurenta

Szereg postaci danej w twierdzeniu Laurenta, nazywamy Szeregiem Laurenta.

Własności:

- 1. Część szeregu Laurenta zawierająca wyrazy o potęgach ujemnych nazywana jest CZĘŚCIĄ GŁÓWNĄ.
- 2. Jeśli część główna szeregu jest trywialna (wszystkie współczynniki dla potęg ujemnych są równe zero), to szereg Laurenta redukuje się do szeregu Taylora.
- 3. Szereg Laurenta zbiega absolutnie i niemal jednostajnie w pierścieniu zbieżności $r < |z z_0| < R$, co oznacza, że funkcja f(z) jest analityczna w tym obszarze.
- 4. Szeregi Laurenta można dodawać, odejmować oraz mnożyć, zachowując pierścień zbieżności.
- 5. Szeregi Laurenta można całkować i różniczkować wyraz po wyrazie w obrębie pierścienia zbieżności.

Twierdzenie 9.4

Jeżeli f jest funkcją analityczną na pierścieniu $\Omega=\{z:r<|z-z_0|< R\},$ wówczas współczynniki w rozwinięciu f w szereg Laurenta

$$f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n (z - z_0)^n$$

dane są wzorem

$$a_n = \frac{1}{2\pi i} \int_{|z-z_0|=r'} \frac{f(w)}{(w-z_0)^{n+1}} dw,$$

gdzie r < r' < R.

Definicja 9.2: Residuum w punkcie

Gdy $f(z)=\sum\limits_{n=-\infty}^{\infty}a_n(z-z_0)^n$ jest szeregiem Laurenta, to wyraz a_{-1} nazywamy RESIDUUM FUNKCJI W PUNKCIE z_0

$$\operatorname{res}_{z=z_0}(f) = a_{-1}$$

Definicja 9.3: Osobliwości izolowane

Niech $U \subset \mathbb{C}$ będzie obszarem oraz niech $z_0 \in U$. Jeśli f jest analityczna na $\Omega = U \setminus \{z_0\}$, wówczas mówimy, że f ma izolowaną osobliwość w punkcie z_0 .

Izolowane osobliwości funkcji analitycznych można podzielić na trzy typy:

- 1. OSOBLIWOŚĆ USUWALNA: Funkcja f(z) ma osobliwość usuwalną w punkcie z_0 , jeśli $\lim_{z\to z_0} f(z)$ istnieje.
- 2. BIEGUN: Funkcja f ma biegun rzędu m, gdzie $m \in \mathbb{Z}_+$, jeśli funkcja $\phi(z) = z^m \cdot f(z)$ ma osobliwość usuwalną w z_0 , ale funkcja $\frac{\phi(z)}{z} = z^{m-1} f(z)$ nie ma usuwalnej osobliwości w z_0 .
- 3. OSOBLIWOŚĆ ISTOTNA: Funkcja f(z) ma osobliwość istotną w punkcie z_0 , jeśli nie jest ani osobliwością usuwalną, ani biegunem.

Twierdzenie 9.5: Riemanna o osobliwości usuwalnej

Niech f będzie analityczna na $\Omega \setminus \{z_0\}$. Jeśli funkcja f(z) jest ograniczona w sąsiedztwie punktu z_0 , to z_0 jest osobliwością usuwalną. Wówczas funkcja F zdefiniowana następująco:

$$F(z) = \begin{cases} f(z), & z \in \Omega \setminus \{z_0\}, \\ \lim_{z \to z_0} f(z), & z = z_0, \end{cases}$$

jest analityczna na Ω .

Twierdzenie 9.6: Weierstrassa

Załóżmy, że funkcja f jest analityczna na zbiorze $\Omega \setminus \{z_0\}$. Jeśli z_0 jest osobliwością istotną funkcji f(z), to jeśli $U \subset \Omega$ jest dowolnym otoczeniem punktu z_0 , to $f(U \setminus \{z_0\})$ jest gęstym podzbiorem \mathbb{C} .

Twierdzenie 9.7

Załóżmy, że funkcja f jest analityczna w pierścieniu $\Omega=\{z:0<|z-z_0|< R\}$. Typ osobliwości w punkcie z_0 związany jest z częścią główną rozwinięcia w szereg Laurenta

$$f(z) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} a_n (z - z_0)^n$$

funkcji f(z) w otoczeniu z_0 :

- Funkcja f ma osobliwość usuwalną w z_0 wtedy i tylko wtedy, gdy część główna rozwinięcia jest trywialna, tj. $a_n = 0$ dla każdego n < 0.
- \bullet Funkcja fma biegun rzędu mw punkcie z_0 wtedy i tylko wtedy, gdy część główna rozwinięcia jest postaci

$$c_{-m}(z-z_0)^{-m} + c_{-m+1}(z-z_0)^{-m+1} + \dots + c_{-1}(z-z_0)^{-1},$$

gdzie $c_{-m} \neq 0$.

• Funkcja f ma osobliwość istotną w z_0 wtedy i tylko wtedy, gdy część główna rozwinięcia w szereg Laurenta jest nieskończona, tj. $a_{-m} \neq 0$ dla nieskończenie wielu m>0.

Fakt 9.4

Niech z_0 będzie biegunem rzędu n funkcji f. Zachodzi wtedy:

$$\operatorname{res}_{z=z_0} f = \frac{1}{(n-1)!} \lim_{z \to z_0} \frac{d^{n-1}}{d^{n-1}z} ((z-z_0)^k f(z))$$

Twierdzenie 9.8: Lemat Jordana

Niech f(z) będzie funkcją analityczną w obszarze zawierającym półpłaszczyznę $\{z: \text{Re}(z) > 0\}$, a a>0 będzie stałą. Wówczas dla funkcji $f(z)e^{iaz}$ zachodzi nierówność:

$$\left| \int_{C_R} f(z) e^{iaz} \, dz \right| \leqslant M(R) \cdot \frac{\pi}{a},$$

gdzie C_R jest górnym półokręgiem o promieniu R i środku w $z_0 = 0$, a $M(R) = \sup_{|z|=R} |f(z)|$.

Ponadto, jeśli $\lim_{R\to\infty} M(R) = 0$, to

$$\lim_{R \to \infty} \int_{C_R} f(z) e^{iaz} \, dz = 0.$$

Definicja 9.4: Indeks krzywej względem punktu

Niech γ - pętla zdefiniowana jak w poprzednim twierdzeniu. Wtedy INDEKSEM KRZYWEJ γ WZGLĘDEM PUNKTU s nazywamy liczbę okrążeń krzywej γ wokół punktu s, formalnie

$$\operatorname{ind}(\gamma, s) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma} \frac{dz}{z - s}$$

Własności:

- 1. Całkowitość: $\operatorname{ind}(\gamma, s) \in \mathbb{Z}$
- 2. Ciągłość
- 3. Niezmienniczość względem homotopii Jeśli γ_1 i γ_2 są homotopijnymi pętlami, kaw. klasy C^1 w $\mathbb{C} \setminus \{s\}$ to $\operatorname{ind}(\gamma_1, s) = \operatorname{ind}(\gamma_2, s)$
- 4. Jeśli punkty na pętli leżą na tych samych składowych spójności, to ich indeks jest taki sam.

Twierdzenie 9.9: O całkowaniu przy użyciu residuów

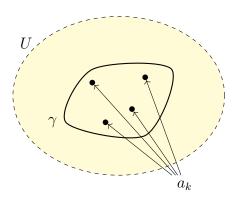
 $U \subset \mathbb{C}$ - otwarty

Niech $f:U\setminus S\to \mathbb{C}$ - holomorficzna, gdzie $S=\{a_1,a_2,...,a_k\}$ - punkty osobliwości funkcji f.

 γ - pętla kawałkami $C^1 \le U \setminus S$

Ponadto załóżmy, że γ jest homotopijnie równoważna w Upewnej pętli stałej Wówczas

$$\int_{\gamma} f = 2\pi i \cdot \sum_{a_i \in S} (\operatorname{res}_{a_i} f \cdot \operatorname{ind}(\gamma, a_i))$$

Przykład 9.2: Egzamin 2025

Zadanie 6. Określmy $\gamma:[0,2\pi]\to\mathbb{C}$ wzorem $\gamma(t)=2e^{it}.$ Proszę wyznaczyć wartość całki

$$\int_{\gamma} \frac{z^{2025}}{z^{2025} - 1} \, dz$$

Rozwiązanie Zadania 6. Zauważmy, że funkcja w mianowniku ma 2025 miejsc zerowych: $z_1,z_2,...,z_{2025}$ Są one biegunami pierwszego rzędu funkcji

$$f(z) = \frac{z^{2025}}{z^{2025} - 1}$$

Policzmy residua funkcji f w tych miejscach korzystając z tego że są to bieguny pierwszego rzędu:

$$\operatorname{res}_{z=z_i} f = \lim_{z \to z_i} (z-z_i) \frac{z^{2025}}{z^{2025}-1} = \lim_{z \to z_i} (z-z_i) \frac{z^{2025}}{z^{2025}-1} = \lim_{z \to z_i} \frac{z^{2026}-z_i \cdot z^{2025}}{z^{2025}-1} = \lim_{z \to z_i} \frac{z^{2025}-z_i \cdot z^{2025}}{z^{2025}-1} = \lim_{z \to z_i} \frac{z^{2025}-z_$$

Granica ma postać $\left\lceil \frac{0}{0}\right\rceil$, korzystamy więc z reguły de l'Hospitala

$$= \lim_{z \to z_i} \frac{2026z^{2025} - 2025z_i \cdot z^{2024}}{2025z^{2024}} = \lim_{z \to z_i} \frac{2026z - 2025z_i}{2025} = \frac{z_i}{2025}$$

Korzystamy ze wzoru obliczania całek przez residua, korzystając z tego że $\mathrm{ind}_{z_i}\gamma=1$:

$$\int_{\gamma} \frac{z^{2025}}{z^{2025}-1} dz = 2\pi i \sum_{1}^{2025} \operatorname{res}_{z_i} f \cdot \operatorname{ind}_{z_i} \gamma = 2\pi i \sum_{1}^{2025} \frac{z_i}{2025} = \frac{2\pi i}{2025} \sum_{1}^{2025} z_i = \frac{2\pi i}{20$$

I tutaj korzystamy z faktu że suma pierwiastków z liczby zespolonej jest równa 0, więc

$$=\frac{2\pi i}{2025}\cdot 0=0$$